

[Aksel Larsen.]

det forholder sig med disse Bladmeddelelser Sandfærdighed. Her har vi „B. T.“ for den 6. Februar, hvori der staar en virkelig dramatisk Skildring af Afrejsen, hvorledes en ung, smuk, mørkhaaret Dame, der er ansat i et af vore storindustrielle Foretagender, har købt en Masse Billetter i Statsbanernes Rejsebureau, hver Gang iført nyt Tøj, hun skiftede Tøj hvert femte Minut — det kunde være interessant at faa konstateret, hvor meget sandt og hvor meget usandt der er i det. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at det sikkert er usandt og Digt alt sammen, og det vil kunne konstateres ved Politiets Undersøgelser; det er maaske endda sket.

Jeg tager et andet Avisudklip, det er ikke et systematisk Udvalg, det er mere tilfældigt fundet frem, „B. T.“ fra den 8. Februar — det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte udtrykkelig „B. T.“ som en af sine Kilder —, det er en sensationel Beretning om den tyske saakaldte kommunistiske Organisator Frantz Glienke. Da jeg saa Bladet, greb jeg det for at læse det, jeg vilde gerne have Besked om denne Sag, og saa saa jeg, at denne Agitator er en os vel bekendt Provokator, som staar i det tyske Gestapos Sold, og som vi for Aaringer tilbage har afsløret i „Arbejderbladet“. Naar man fra „B. T.“'s Side vil hævde, at det er denne Mand, der organiserer Kommunisternes Rejser til Spanien, viser det bedst, hvor langt den konservative Presse er ude. Men jeg skal lade dette ligge. Jeg skal kun tilføje, at det ærede Medlem Hr. Pürschels Sandhedsvidne, der efter Opgivelse i „Berlingske Aftenavis“ har henvendt sig i den internationale Sømandsklub for at bede om at blive sendt til Spanien, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem Hr. Pürschel oplyste, er Medlem af K. U., og det er nu den Slags, som allerede paa Forhaand smager lidt af Provokation. Dernæst var det tilfældigvis den samme Person, som i en anden Sag, en Sag med et Brev, pludselig optraadte som Kronvidne i Retten, vidende om, hvem der havde skaffet „Arbejderbladet“ det omtalte Brev fra Poul Meyer til Francos herværende Repræsentant. Jeg tilføjer, at dette konservative Sandhedsvidne, den saakaldte Bager Lauritzens Sanddruhed og Paalidelighed var saa stor, at Dommeren i et Retsmøde henstillede til Hr. Poul Meyer, at man frafaldt Tiltale. Hr. Poul Meyer mødte med et Vidne, kom med sit eget Udsagn og frafaldt derefter Tiltale mod det Kioskbud, man forsøgte at „hænge op“ paa det forsvundne Brev. Det er den Slags Folk, det ærede Med-

lem Hr. Pürschel, det er den Slags Folk, K. U., og det er den Slags Folk, den konservative Presse bygger paa, naar de skal bringe deres Afsløringer af Hvervningen til Spanien.

Saa var der en Ting, der var meget mystisk i Pressen, det var Meddelelsen om, at der vilde blive betalt 200 Kr. kontant til enhver, der vilde rejse til Spanien. Ja, det har dog sin Interesse at vide, om det virkelig skulde være Folk, som har saa kolossalt mange Penge til Raadighed, at de vil betale 200 Kr. plus Rejsepenge og Fortæring til dem, der afrejser til Spanien. Jeg har ikke fundet noget som helst Bevis for dette, men det har altsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem har i sin Besiddelse et Brev, hvori der tilbydes en Mand 200 Kr. Nu kunde jeg naturligvis tage den Stilling, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i saadanne Tilfælde altid tager, og sige: Hvorfra har det ærede Medlem det Brev? Jeg kunde indtage samme Stilling, som Poul Meyer og den konservative Presse indtager, og sige: Hvad er Meningen med at tilegne sig andre Folks Breve? Jeg gør det ikke. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Pürschel om endelig at forelægge Brevet for dette høje Ting, jeg beder indstændigt det ærede Medlem om at oplæse dette Brev her fra Tingets Talerstol og saa vidt muligt faa det offentliggjort i Facsimile i den konservative Presse. Det vilde da have Interesse! Naar det er sket, saa kan vi bagefter diskutere nærmere dette mystiske Træf med „Politiken“ i Lommen og hele den Skrøne, der skulde fremgaa af Brevet.

Men dernæst til selve Sagen, Spørgsmaalet om frivillige eller Hvervning. Nu har det ærede Medlem Hr. Pürschel forsøgt at bevise, at det er Hvervning, der finder Sted, har forsøgt at bevise, at der ikke kan være Tale om, at det er Folk, der rejser frivilligt, paa eget Initiativ og af egen Drift. Jeg skal komme tilbage til det ærede Medlems Bevisførelse senere, men vil sige paa Forhaand, at jeg forstaar saa inderligt godt, at siden Forespørgselen er blevet fremsat, har man besluttet sig til at sadle om. Man er sikkert fra det Hold kommet i Tanker om, at de Konservative her i Landet jo i hvert Fald til andre Tider har haft ganske andre Synspunkter paa Spørgsmaalet om frivillige, end man har haft i den konservative Presse i den senere Tid.

Ja, jeg skal ikke gaa saa langt tilbage i Historien, saa jeg taler for meget om Garibaldi og hans Tropper af frivillige fra alle Lande, men jeg skal minde om, at i